

Lo Somatent

DIARI REGIONALISTA Y D' AVISOS Y NOTICIAS

Any XIII

Reus Divendres 30 de Desembre de 1898

Núm. 3.792

PREUS DE SUSCRIPCIÓ	
Reus, un mes.	Pis. 1
a provincies trimestre.	3.50
Extranger y Ultramar.	7.50
Anuàlies, a preus convencionals.	10.00

Administració y Redacció

PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, (PORXOS)

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

En la Administració d'aquest diari y en les principals llibreries d'aquesta ciutat y de fora.

En Barcelona, litografia Mallorfe, carrer Jaume I, núm. 601.

No's retornaran els originals encara que no s'publicin.

Farmacia Serra

12 ANYS

XAROP SERRA

Oberta tota la nit

Ceps americans

Medalla d' or. Barcelona 1898.

VINYAS AMERICANAS

Barbats, estacades y empeltats.—Preus

reduïts y autenticitat garantida.

Trenta hectàrees de planté.

Un article de Chamberlain

Ningú de quanis hagin vingut llegint a diari nostres cròniques del extranjer pot haver-se sorprès perquè Chamberlain s'haigui caricat al fi la carreta y ha mostrat avuy a la cara de les nacions tal y com sempre fou: enemic declarat de tots los pobles continentals, home-símbol, en lo qual ha vingut a sinistritar-se, en virtut de causes que, per massa apagades ne es dels recordar ara, las aspiracions y los ideals de la rassa anglo-sajona, avuy més que mai convencuda de que la Providència li ha otorgat lo cèptre de la hegemonia sobre quanità gent poblan lo planeta que habitem.

Errors de bulto, exageracions, verdaderas osadías se troben a cada pas en l'article de Chamberlain que a continuació inserim. Mes no per això hi ha que forjarse ilusions. Si las ideas de Chamberlain no respondessin a un verdader estat d' oposició en lo Regne Unit, y fins en lo si de la República de Washington, ja fa temps que home tan prudent y polítich consumat com lord Salisbury, hauria procurat eliminar del Gabinet al Ministre de las Colonias. Quan no ho ha fet ni sembla probable que ho fassí; quan fins los mateixos liberals lo deixan parlar, sense sortir, com ho han fet altres vegades, a son encontre, es perquè en concepte de tots, Chamberlain ve a ser avuy lo verb del pensament anglo-sajó. Res nos importaria, un cop perdudes nostrès colonias, si no fos perquè encara ns restan territoris insulars y potser peninsulars, per qual possecció somnien los inglesos y yankees, per acabar de arrodonir sos dominis.

Hens aquí ara l'article de Chamberlain a que us referim:

«Un important y notable cambi en las relaciones entre la Estats Units é Inglaterra s'ha produxit aquestes darreres mesos. Aquest cambi no es degut a la acció dels governs ni procedeix de cap tractat formal, ni de cap cambi de política d'una ó otra part. Es una acceleració del sentiment popular, una crescuda d' apreciación mutua que, per lo repentin y fort, pot comparerse a una explosió....

Observis que les dues nacions s'inspiran en los mateixos sentiments generals de política y de legislació, y que una separació de més de cent anys los ha deixat a abdós, en totes las coses essencials, dominats per idèntica principis, directores y fonamentals.

«No será probable que la actitud d'avans, que, degadas semblaian tan amarga y tan poch cordial, fos, no la expressió d' una antipatía permanent, sine l' or-

de continuades curacions y d' una acceptació general, son les millors probas pera demostrar que l'

es lo millor remey pera combatre per crónica y rebelde que sia tota classe de.....

Hort de D. PAU ABELLÓ (prop de la carretera de Tarragona)

ARRELATS SUPERIORS.—PREUS VENTAJOSOS.—AUTENTICITAT GARANTIDA
Pera tractar, al mateix hort ó a casa del propietari, carrer del Roser, núm. 4.

gull y l' pudor de la verge que va a desposarse? La convicció del fondo y sincer dels sentiments inglesos ha acabat per arraigar en l'ànim dels americans.

Las antigues desconfiances han desaparecut pera fer ample llòch a un sentiment tant més profond quant més temps estigué comprimit:

L'últim que escrigué el President Lincoln, Evans d' esser assassinat, fou la resposta que preparava per la recepció del Ministre anglés, y que fou llegida per el President Johnson. Lincoln deia: «L'interés de la civilisació y de la humanitat exigeix que les dues nacions sian amigues.» Jo he regoné: gut y acceptat sempre com un fet igualment digno, d' abdós països, que la Reyna d' Inglaterra desitja sincera y honradament lo be dels Estats Units; y no menys franc y explícita ha sigut ma opinió que la amistat dels Estats Units se troba reforçada per totes las consideracions d' interès y de sentiment que afecten al caràcter d' abduas nacions.

Així mateix lo general Grant, escrivint en son llibre de mort las derreras paraules en sas «Memorias», deixà com un llegat a sos compatriotas la expressió de sa opinió: «Inglaterra y los Estats Units son aliats naturals y deurián ser los millors amics. Abdós pobles parlen la mateixa llengua y estan units per la sanch, sense citar altres llassos. Junts ó separats, estém més indicats que los demás pobles pera establir lo comers entre totes las nacionalitats del mon.» Y afegix, en termes que a l' hora present son d' un interès y d' una aplicació especials: «Inglaterra goberna sus colonias, y principalment las que comprenen pobles de rassa diferents a la seva, millor que cap altra nació. Es justa, encara que severa ab los pobles conquistats. Los fa mantenir per si mateixos, pero los deix lo producte de son travall als travalladors. No considera sus colonias com possessions exteriors, abont li fos donat fer travallar en profit y pera l'engrandiment del Gobern de la Metrópoli.»

Si aquestes paraules y moltes altres semblants, que emanen d' estadistas notables y grans escriptors, no produhiren immediatament fruct, era perque, desgraciadament, existia en los ànims americana la convicció, arraigada en lo profón, de que Inglaterra no era simpàtica, que fins era hostil al ideal dels Estats Units; y ha sigut menester la prova irrefutable donada per la Gran Bretanya en la recent guerra pera convències de que aquella sospita era infundada, y que la Inglaterra d' avuy se sent unànimement orgullosa del valor demostrat per lo poble americà, del llenger èxit de sa marina, de la bravura y resistència dels seus soldats, no menys que del humanitarisme dels vencedors.

Encara que respectant la neutralitat imposta per lo Gobern mentre durava el conflicte entre Espanya y los Estats Units, el poble anglés li fou impossible dissimular sa simpatia per los motius que ocasionaren la guerra y sa satisfacció per la promptitud y importància dels resultats.

Si los Estats Units regoneixen ara clarament la sinceritat d' aquests sentiments, podem confiar en nostres futures relacions, y es molt possible que l' resultat més favorable, així com lo més inesperat, de la

La que paga més contribució de la pro-

vincia.

guerra per la redempció de Cuba, sis la nova intel·ligència entre les dues grans nacions de llengua anglesa.

Per lo que s' refereix a Inglaterra, pot considerar-se com demostrar que aplaudia tou lo que pogués aproxi-

marla a la aliança, encara que aquesta aliança tingüés que ser contra'l resto del mon, pera la defensa dels ideals de la rassa englo-sajona: la humanitat, la justicia, la llibertat y la igualtat.

Qualsevol tentativa feta per a ligar de antemano dues nacions a una acció defensiva y ofensiva, combinada pera tota ocasió, ha de trencar-se inevitablement y servir d' origen de perills en llòch de principi de forsa. De aquells que tot a lo que pot aspirar lo més entusiàstic i advocat d' una aliança, es a que la Estats Units y la Gran Bretanya permaneixin en íntim contacte, y que cada vegada que la política de cada qual y los interessos sien idèntichs, estiguin prontes a concertar junts las més indicatives necessaries a la comuna defensa.

Desde els temps de Washington lo número dels Estats Units ha passat de quinze a quaranta ciups. Lo Gobern ha adquirit per compra la Luisiana y Alaska, mis per dret de conquesta ha absorbit una part de Méjico, son ha anexionat Hawaii, y era està en situació de decidir dels destíns de Cuba, Puerto Rico y Filipinas. La població ha augmentat de quatre a setanta milions d' habitants, y en proporció encara més considerable si riguer qüesta.

En lo mateix espai de temps, immensos perfeccionaments en las comunicacions han posat al país en estretas relacions ab totes las parts habitables del globo, y los Estats Units se troben en primera línia entre las nacions civilitzades en relació y competència activa ab cada una d'elles. Es probable que las circumstancies extraordinàries de que parla Washington sian més numerosas, y la necessitat d' aliances temporals més urgents en la història futura dels Estats Units que en son passat. Si los bons sentiments, la simpatia y la amistat que ara existeixen entre la Gran Bretanya y los Estats Units continúan, pot profetisar-se sobre segur, que aquestes ocasions surgiran ab més freqüència que en cap altra en las relacions entre las dues nacions emparentades.

Las influències que travallen pera aproximarnos no son únicament las del llenguatge, lo parentesch, la literatura, la llei y la història, per poderosos que sien aquests factors que entre nosaltres existeixen, ab excepció de las demés grans nacions del món. Hi ha un

altre element, resultant en part de tots los anteriors y més poderos que cada un d'ells, y es que part del mateix punt en tot lo relatiu a la política y a la religió, a lo social ó a lo moral; y encara que no sempre poguem arribar a la mateixa conclusió, nostres procediments lògic i los principis d' abont procedim son idèntichs. Basa estudiar en los dos països los commentaris de la premsa, dels homes polítics y dels Ministers de la religió sobre cada successos polítich, com, per exemple, los metaniss d' Armenia, lo procés Dreyfus, la lluita per la influència a Xina ó los esforços gubernamentals vers la solució de las grans questions de forma social, per apreciar quin abisme separa la moral y la lògica dels pobles de la llengua anglesa dels del resto del mon civilitzat.

La última guerra nos proporciona altre exemple,

Cuant lo poble dels Estats Units declará que lo que ocurría à Cuba era vergonyós pera la humanitat y no podia tolerarse més temps per un poble lliure que via pròxim al teatro de tants ultratges y de tant es-pantosa miseria, las grans potencias continentals europeas se manifestaren alarmadas y desconfiadas, imputant als Estats Units propòsits d' egoista agressió, veillats sois per hipòcrites pretensions de humanitarisme y desinterès. Sols la Gran Bretanya, basant son jutjici en sa propia manera de sentir y en sa experien-cia, simpatisà altament ab lo sentiment nacional americà, reconeguent en los resorts de l' acció, no 'ls excessos dels jingoes als apetits individuals, sino las grans forces morals que determinan à un poble lliure en presencia de l' injusticia perpetrada contra homes sens apoyo y contra donas y noys ignocents.

Les simpatias nacionals, cual existencia se demostrà d' aqueixa manera, deuen tendir à crear l' unió que si s' realisa, serà el succès més important que 'ns reserva 'l sigei venider.

Lo recent derrumbament de Xina provoca una de las més importants cuestions de nostre temps. Aquest vast país, cuyas riquesas minerals y de tot género son desconegudas, que compta quatrecent milions d' habitants, notables per sa frugalitat y sa industria, deuen repartirse entre las nacions europeas?

Lo mejor mercat potencial del mon, i deu quedar permanentment tancat al comers general, ó deu, ab ses incalculables sortidas, quedar obert à totes las nacions y en modo igual! En aquesta solució l' interès dels Estats Units es lo mateix d' Inglaterra. Si un dia fes menester entablar negociacions pera assegurar à totes los païssos del mon iguals ventajes en son comers, nostra influència, ab l' acció dels Estats Units y d' Inglaterra reunides, seria infinitament més determinant que si las dos potencias obressin aisladament.

Ociós es dir que Inglaterra veurà ab satisfacció l' ingrés dels Estats Units en lo camp de les empresas colonials, fins are ocupat per ella ab tant èxit. Inglaterra no sentirà cels devant l' expansió de l' influència y dels negocis americans. Al contrari, tot anglés s' elegrà vivament de la cooperació dels Estats Units à la gran obra de la civilisació tropical. De totes las nacions continentals d' Europa no tenim res que apendre, si no es lo que hagim d' evitar. Los sistemes, los objectius, los ideals son completement distints dels nostres, y segons creyem, inferiors. Los triomfs que hagim obtingut estan per demostrar, no hi ha que temer que Inglaterra tracti d' imitarlas. En canvi, sobrem que 'ls propòsits y las aspiracions del poble americà son los mateixos que 'ls nostres, y seguirém los esforços ab simpatia e interés. La persecució d' una missió comunitària unirà més intimament y nos portarà à una millor intel·ligència. Veurem que nostres interessos son idèntics, y que, cuydantlos separadament, arribaré més inevitablement à una unió més estreta, à un apoyo fraternal, si aqueixos interessos son amenassats ó atacats.

JOSEPH CHAMBERLAIN.

(De *La Vanguardia* de Barcelona).

CRÓNICA

Observacions Meteorològicas

del dia 29 de Desembre de 1898

FACILITADAS PER D. RAMON GISPERT

Hores d'obser.	Baròmetre aneroide	Grau d'humitat	Pluja en 24 h.	Aigua evap. en 24 h.	Estat del cel	Observ. particular
9 m.	754	73		3'8	Ras	
3 t.	756	70				

Hores d'obser.	TEMPERATURAS			VENTS	NUVOLS
vació	Màxima	Minim.	Ter. tip.	direcció	classe can.
9 m.	Sol. 17	3	8	S.	Cumul 0'3
3 t.	Sombra 13	11	S.		0'4

Avuy y demà son los derrera días d' expedició de las cédulas personals del any econòmic de 1898 à 1899.

Recordém dite disposició à tots quants ne s' hagin prevehit de tant indispensable document que avuy més que una justificació de la personalitat ha vingut à ser un tribut d' importància pera l' estat espanyol.

Hem rebut en un sol tomet, los números 3 y 4 de l' important revista médica mensual que ab lo nom de «La Gynecologia catalana» y baix la direcció del distingit meje J. Queraltó publica 'los facultats de la «Clínica Gynecologia» establecida à Barcelona, Passeig de Gracia número 89, casa xanfra al carrer del Consell de Cent.

Lo text com en las anteriors edicions, es notable com notables son las firmas que 'ls diferents treballs soscruhen, y així per lo sumari com per las excelentes condicions materials de la publicació, fa que la «Gynecologia Catalana» estigui à l' altura de les millors revistas similars extrangeras y honri per tant à Catalunya.

A las deu del matí d' ens d' abir, dimecres, morí à Barcelona lo president de la Audiencia Provincial de Tarragona, don César Hermosa y Muñoz, marqués de Grimelio.

(Q. D. L. H. P.)

Llegim en un colega barceloní:

«Lo dimars per la nit variis tranzeunts hagueren de prestar auxili à un jove que vestit de «rayadillo» caygué à terra en lo Passeig de Gracia, víctima, al semblar, d' un fort desmay.

Trasladat à una farmacia pròxima, manifestà haver arribat de Cuba feya pochs días y que per lo matí l' havian donat d' alta en lo Senatori de la Creu Roja.

Lo comandant de municipals, senyor Vilaseca, que s' enterà del succés, ordenà que dit individuo fos conduït à la Comandància, y al vespre les contradiccions en que incurrià, ordenà que passés allí la nit, essent trasladat ahir per lo matí al Gobern civil.

En aquest edifici fou reconegut per la policia com un «pájaro de cuenta», que havia sortit de la presó lo mateix dia en que s' singí víctima d' un desmay per enganyar à las personas caritativas.

Dimars passat, à dos cuarts de deu del matí, va morir à Agramunt l' acusat propietari D. Delfí Renyé y Viladot, germa de nostre estimat amich y company l' ilustrat jurisconsult de Lleida D. Frederich, à qui, al igual que à tota la seva apreciable familia, accompanyem en la fonda pena que experimenta per pérdua tant irreparable.

En atenció à que aquest any ocupà la presidència del Consistori dels Jochs Flotells, l' ilustre vilafranqui Dr. D. Josep Torras y Bages y com à consideració al mateix, l' Ajuntament d' aquella vila va acordar en sa darrera sessió concedir un premi à aquella festa de les lletres catalanes.

En aquest any ocupà la presidència del Consistori dels Jochs Flotells, l' ilustre vilafranqui Dr. D. Josep Torras y Bages y com à consideració al mateix, l' Ajuntament d' aquella vila va acordar en sa darrera sessió concedir un premi à aquella festa de les lletres catalanes.

En atenció à que aquest any ocupà la presidència del Consistori dels Jochs Flotells, l' ilustre vilafranqui Dr. D. Josep Torras y Bages y com à consideració al mateix, l' Ajuntament d' aquella vila va acordar en sa darrera sessió concedir un premi à aquella festa de les lletres catalanes.

En aquest any ocupà la presidència del Consistori dels Jochs Flotells, l' ilustre vilafranqui Dr. D. Josep Torras y Bages y com à consideració al mateix, l' Ajuntament d' aquella vila va acordar en sa darrera sessió concedir un premi à aquella festa de les lletres catalanes.

En aquest any ocupà la presidència del Consistori dels Jochs Flotells, l' ilustre vilafranqui Dr. D. Josep Torras y Bages y com à consideració al mateix, l' Ajuntament d' aquella vila va acordar en sa darrera sessió concedir un premi à aquella festa de les lletres catalanes.

En aquest any ocupà la presidència del Consistori dels Jochs Flotells, l' ilustre vilafranqui Dr. D. Josep Torras y Bages y com à consideració al mateix, l' Ajuntament d' aquella vila va acordar en sa darrera sessió concedir un premi à aquella festa de les lletres catalanes.

En aquest any ocupà la presidència del Consistori dels Jochs Flotells, l' ilustre vilafranqui Dr. D. Josep Torras y Bages y com à consideració al mateix, l' Ajuntament d' aquella vila va acordar en sa darrera sessió concedir un premi à aquella festa de les lletres catalanes.

En aquest any ocupà la presidència del Consistori dels Jochs Flotells, l' ilustre vilafranqui Dr. D. Josep Torras y Bages y com à consideració al mateix, l' Ajuntament d' aquella vila va acordar en sa darrera sessió concedir un premi à aquella festa de les lletres catalanes.

En aquest any ocupà la presidència del Consistori dels Jochs Flotells, l' ilustre vilafranqui Dr. D. Josep Torras y Bages y com à consideració al mateix, l' Ajuntament d' aquella vila va acordar en sa darrera sessió concedir un premi à aquella festa de les lletres catalanes.

En aquest any ocupà la presidència del Consistori dels Jochs Flotells, l' ilustre vilafranqui Dr. D. Josep Torras y Bages y com à consideració al mateix, l' Ajuntament d' aquella vila va acordar en sa darrera sessió concedir un premi à aquella festa de les lletres catalanes.

En aquest any ocupà la presidència del Consistori dels Jochs Flotells, l' ilustre vilafranqui Dr. D. Josep Torras y Bages y com à consideració al mateix, l' Ajuntament d' aquella vila va acordar en sa darrera sessió concedir un premi à aquella festa de les lletres catalanes.

En aquest any ocupà la presidència del Consistori dels Jochs Flotells, l' ilustre vilafranqui Dr. D. Josep Torras y Bages y com à consideració al mateix, l' Ajuntament d' aquella vila va acordar en sa darrera sessió concedir un premi à aquella festa de les lletres catalanes.

En aquest any ocupà la presidència del Consistori dels Jochs Flotells, l' ilustre vilafranqui Dr. D. Josep Torras y Bages y com à consideració al mateix, l' Ajuntament d' aquella vila va acordar en sa darrera sessió concedir un premi à aquella festa de les lletres catalanes.

En aquest any ocupà la presidència del Consistori dels Jochs Flotells, l' ilustre vilafranqui Dr. D. Josep Torras y Bages y com à consideració al mateix, l' Ajuntament d' aquella vila va acordar en sa darrera sessió concedir un premi à aquella festa de les lletres catalanes.

En aquest any ocupà la presidència del Consistori dels Jochs Flotells, l' ilustre vilafranqui Dr. D. Josep Torras y Bages y com à consideració al mateix, l' Ajuntament d' aquella vila va acordar en sa darrera sessió concedir un premi à aquella festa de les lletres catalanes.

enterar-se los partícipes de sa sort han exigit y obtinut del amo del establiment que deposités lo bitllet en poder d' un comerciant de la barriada que mereix als interessats suma confiança.

Lo recaudat ahir en la Administració de Consums d' aquesta ciutat per diferents espècies, puja à pesetas 1119'54.

Cinematógrafo Lumière, situat en lo carrer Llovera, (Padró), 49.—Funció tots los días de las 5 de la tarde à las 12 de la nit.

Tots los días s' exhibirà una gran corrida de toros per los d'estres Mazzantini y Reverte y s' exhibirán també sis vistas diferentas tots los días, donantse à més audicions de fonógrafo.

Entrada general 20 céntims, preferencia 30; se cambian vistes diàriament.

Varietats

Lo premi «grós»

Devant d' una tenda de «comestibles» s' hi veia apilada tal munió de gent de la classe travalladora que semblava talment un formiguer.

Tots, si se en d'ferents tons, parlavan del mateix assumpt; això es, de la loteria, perque segons se deya per carrers y plassas, lo premi grós havia «caigut» en aquella tenda.

—Y donchs, senyora Pepa, vosté també hi té part?

—Ja ho crech, com que soch de las parroquianas més antigua.

—Això d' antiga ho deuria dir per la edat, que lo que s' pel temps de compràrhi, li ben asseguro que va errada de comptes.

—Com s' entén?

—Si senyora, li torno à repetir ab veu molt alta; serà pels anys que vosté compta, que pel temps de compràrhi... —Pel temps de compràrhi, si senyora, y no torno la paraula enrera ni per vosté, ni per ningú. Ya qu' ha parlat d' anys, li haig de fer saber que encara vosté no era res, que jo ja hi compraba. Ay carat, si sabré jo lo que m' dich...

—Be, no s' enfadi senyora Pepa, déixila, dir à'n aquesta. Quin hi porta à n' el número?

—Tinch una apuntació de dos rals.

—Vamos, encara... diga que li tocarán...

—Qué din, vosté, uns vuit cents duros? Fuixi d' aquí; jo hi interesso dos pessetas y lo meu gendre m' ha dit que encara no m' tocan cinch cents...

—Perque l' seu gendre li deu volguer fer «corre l' unglà... fássilhi cobrà à n' ell...

—Ben net que 'ls cobrarà ell... qui millor ho pet ferho... al fi y al cap, morta jo y la meva filla han d' anar à parar à n' ell.

—No empenyi, vosté, no empenyi; tan mateix tempoch cobràrà avuy...

—Si diu que l' Gobern no 'ns pagará fins d' aquí set ó vuit setmanas...

—¿Vol dí, Paula? Ay pobre de mí; digui donchs que tenim temps de fer malvas totas plegadas, en aquet pas.

—Aixís m' ho ha venut, una qu' ho sab de bona tinta; la portera del tretze, que l' seu marit es municipal y, sab, ells poden estar enterats més que nosaltres...

—Y porta molt, vosté?

—Deu ni dò; los ahorros d' alguns mesos...

—¿Donchs es molt envejosa vosté?

—Envejosa gens, ni mica. Pró recordantme are, com are, que l' meu gran d' aquí un parell d' anys ja l' demanarà per la quinta, vaig pensar. Vé... y d' amagat del meu home hi vaig aventurar lo recanet que tenia...

—Ahont va aquesta senyora tan depressa? Sembla que li falti temps per cobrar? Això que ho fessim nosaltres pobretas... prò tot una senyora aixís tan enmantellinada... Vaja que no li està bé. Esperis senyora, ja li tocarà la tanda... Nosaltres fa dos horas que 'ns esperèm...

—Prengui paciencia senyora. Jo hi deixat l' olla per escumar y fa cinch quarts d' hora que faig de plantó. Vostè, ray, que deu tenir à casa seva qui li fa las feynas...

—Càlli, dona, càlli. Potsé aquesta senyora hi porta vinticinc céntims en lo billet. De lo que li tocarà ni n' tindrà tan sols per comprar polvos.

—Vamos, callarse; que aquí nadie tiene dret de suscitar à sus semefantes.

—¿Cómo? Va usted ha ber, si no se calla la lengua como hago un escarmiento, are mateix... pues no faltaba més...

—També hi juga, vosté, Quiteria?

—Y donchs, ¿qué no soch de Déu? No 's cregui, que ja 'm va costar decidirme; perque així, com així, una h' de ben menester lo que estalvia.

—¿Què hi juga molt, donchs?

—Diu que 'm tocan apropi d'un centenar de duros, que no vindrà malament.

—¿Quán hi porta?

—Vuitanta cèntims.

—¿Vol dir que li tocará tant?

—Així m' ho ha tret 'l noi, que 's molt fort de complexos y te l' cervell molt clà en materia de números. ¿Y vosie?

—Jo hi porto una mica més. Fá uns quinze dies que 'm vaig vendre papers y cartons del quart de mals endressos, me n' van donar cinquants rals, y tots los hi vaig ficar.

—Ves aquí m' havia de dir que tots aquells papelets bruts s' havían de tornar... ¿Quán li sembla?

—Ay filla meva; ¡quina feyna á comptar me donaria! Y després, ¿no sab que 'l negre me fa nòse? Fins per la llista de la bogadera necessito que 'l noi mi dongui un cop de mà.

—Ya volvamos a las andades! Les he advertit que haré un escarmiento... y cuando lo digo...

—Es aquesta ab la gallada, que m'ha mullat toutes las faldillas...

—Qué gallada, ni faldillas, ni qué ocho cuertos...

Vaya, ponerse en orden... Usted a la còla...

—Si fá dos horas que m' espero...

—Jo 'n fá cinch y no dich res...

—Que se callen he dicho, y procuren no hacerme enfadar, por que...

—Y té rahó, 'l guardia! Ell fá lo que li manan... Estaria bé que las fés auar á derrera de totes...

—Per passá vostè al devant, ¿no es aixó? donchs s' ho pintará.

—Y a vostè també. ¡Ahont v' aquesta poca solta! sembla la mestressa... Ja dirém al fill del amo que la tinga present, que la distingeixi per guapa... ¡sembla un maniquí de palla! Calli, que pel foix de Sant Joan vindrà molt bé per posarla á dalt de tot dels trastos per cremar.

—Y a vostè l' haurían de posar á un altre puesto, per llenguda...

—Puch y vull.

—Falia qui dugui —hi tinch per ferho...

—Ay, senyora Treseta! Quan m' alegra de veurela... ¿Sab que la trobo molt passada? Així, com enrevellida? Y donchs, ¿cóm es que está tan trista?

—Las penas á ningú engreixen... ¡Y 'n' hi passadas tantas, Deu meu!...

—¿Qué n' hi passa alguna de fresca? O es que está afectada per haver tret la rifa? No 's despaciéti, dona, no 's despaciéti.

—¿Qué té aquesta senyora que riu y plora á la vegada?

—¡Pobre senyora! Se deu haver trastocat d'alegría per lo premi major de la lotería...

—Nó, senyoras, nó. Lo premi meu, es de més valor...

—Y donchs ¿què hi tenia molt?

—Tot lo cor y l' ànima també. Avuy, avuy á las tres estarà al meu poder. Ell aixugara més llàgrimas... ell endolsirà al meu cor, fent que visca tranquila, assossegada, fins que Deu me tregui d' aquest mon de desditzas y pesars sens fi...

—De que parla, senyora Treseta?

—Pobre, se deu trobar molt necessitada!

—Avuy, senyora Quima, després de tant temps, y de costarme tantas llàgrimas, per fi avuy l' abrasaré á 'n el meu fill que ve de Cuba... Per aixó rich y ploro á la vegada... ¡Lo premi major! ¡Quin mès gran podia donarme Deu, després de la glòria del Cel, que estrenyer ab mos brassos al fill volgut, á mon únic consol!

—Vostè sí, que pot dir, que l' ha treta dos vegades...

—Aquest, senyora Quima, es per mi, lo premi gros, de totes las loterias juntas!

LLUÍS MATAS Y CARRÉ.

Desembre 1898.

Secció religiosa

Sant d' avuy.—Sant Marçal.

Sant de demà.—Sant Silvestre.

Secció oficial

Registre civil

del dia 28 de Desembre de 1898

Naciments

Francisco Batista Ibert, de Anton y Teresa. — Enrich Batista Hernandez, de Manel y Carme.

Matrimonis

Cap.

Defuncions

Sebastià Cardona Gulli, 39 anys, Girada, 17.— Maria Llevat Font, 6 mesos, Sant Pere alt.

Secció comercial

MOVIMENT DEL PORT DE TARRAGONA

Entrades de dia 28

Dé Port Vendres en 4 ds. pol. gol. francesa Jeune Lucienne, de 63 ts., ab bocys buyts, consignat á don Anton Mariné.

De San Carles de la Rápita en un dia, ab sal, consignat á D. Joan Mallol.

De Wiborg y esc. v. darés O. Suhr, de 977 ts., ab taules consignat á D. Emili Borrás.

De Bilbao y esc. en 28 ds. v. Cabo Boca, de 1,135 ts., ab efectes, consignat á D. Marián Peres.

De Marsella en 14 días gol. inglesa Resolute, de 76 ts., ab tránsit, consignat á D. E. Fábregas.

Despatxades

Pera Marsella y esc. v. Cabo Roca, ab efectes.

Pera Barcelona v. noruech Sevilla, ab tránsit.

J. Marsans Roi

Representant: JOAQUIM SOCIATS

CARRER SANTA AGNA, 26.—REUS

Última hora de la Bolsa de Barcelona á las 4 de la tarde d'ahir:

Interior	55'85	Aduanas	
Exterior		Norts	24'15
Amortisable	65'75	Frances	26'15
Cubas 1896	49'50		
Cubas 1890	41'87	Obs. 6 0'0 Fransa	81'
Exterior París	46'81	Id. 3 0'0	41'50

GIROS

París	28'25	Londres	32'40
-------	-------	---------	-------

Bolsa de Reus

CARRER MONTEROLS, NÚMERO 27

Cotisiació á Barcelona á las 4 de la tarde del dia d'ahir.

Interior	55'92	Cubas del 86	49'50
Exterior		Cubas del 90	41'87
Colonial		Aduanas	
Norts	24'10	Ob. 5 0'0 Almansa	
Frances	26'05	Id. 3 0'0 Fransa	41'50
Filipinas		PARÍS	

GIROS

Exterior	47'	Norts	
----------	-----	-------	--

Paris	28'25	Londres	32'40
-------	-------	---------	-------

Se reben órdres para operacions de Bolsa. Compra y venta al contat de tota classe de valors cotisables en Bolsa. Descompte de cupons y compra de monedas d' or de tots los països.

Cambis corrents

en lo dia d'ahir en aquesta plassa facilitats per los corredors de Comera de la mateixa.

Londres á 90 dias fetxa.

» á 8 dias vista.

Paris á 8 dias »

Marsella á 8 dias »

VALORS LOCALES DINER PAPER OPER.

ACCIONS	Piss.	Piss.	
Gas Reusense.		750	
Industrial Farinera	500		
Banch de Rens de Descomptes y Prestams	475	500	495
Manufacturera de Algodón		100	
Companyia Reusense de Trans-			
vias			
Companyia Reusense de Trans-			
vias privilegiadas de cinch			
per 100	200		

Anuncis particulars

ESCORIAS THOMAS.

Végis l'anunci de la quarta plana. Dirigir-se á casa Gambús, carrer de Vilà Bou, 12.

Constitueix una gran equivocació la que sufren la majoria dels herniats (trèncats) al creure que qualsevol braguer comprat al etza es suficient per retenir y fins curar les hernias, essent aquest error causa de moltes complicacions.

Per qui correspongui, no deuria permetres lo cinisme de certs mercaders d' ofici que, ab lo major descare, se titulan «topedistas» y especialistas en lo tractament de las hernias, sense cap títol que justifiqui sa competencia, y, no obstant tenen lo «desahogos» d' anunciar en los periódichs la curació radical de dita malaltia, qual mecanisme desconexen en absolut.

A las mares

Avans de sacrificiar a vestres fills ab vendatje brut, incòmodo y perillós, consulteu ab vostre metje y ab seguritat os dirà que pera la curació de las hernias de vestres fillots, lo remey més prompte, segur, net, fàcil, econòmico y econòmic, es lo bragueret de «cautxous» ab resort.

«Tirants Omoplàtichs» para correigir la eixagazena d' espàtials.

«Faixas hipogàstricas» para correigir la obesitat, dilatació y abultament del ventre.

JOSEPH PUJOL

cirurgia especialista en lo tractament de las hernias, amb darrachs anys de pràctica en la casa de D. Joseph Clausell ab Barcelona. Establiment «La Cruz Roja».

TELEGRAMAS

Madrid 29.

Fins passada la festivitat de la Reya no 's creu que l' Sr. Sagasta pugui ocuparse en los assumptos politichs.

—Las notícies que ha rebut lo govern respecte de la actitud dels Estats Units sembla que han canviat l' aspecte de la solució política, puig, obligat lo senyor Sagasta á anticipar la reunio de las Corts, urgeix resoldre la cuestió relativa á si 'l gabinet actual deurà presentarse devant las mateixas. Molts ministerials s' inclinen á aquesta solució.

—Valladolid.—Lo Centre de pagers ha desmentit lo rumor de que 's tractava de desistir de la celebració della Assemblea de las Cambras Agrícolas, la qual deu verificarse en aquesta capital.

—Londres.—Les notícies rebudes del Cabo de Boa Esperanza diuen que la pesta bubònica fa estragos en la bahia de Delagoa

